

28. oktober 2024
moh/24-03350

Høring over forslag til lov om ændring af dyrevelfærdsloven. J.nr. 2024-18-30-00168

På vegne af Den Danske Dyrlegeforening (DDD) fremsendes bemærkninger vedrørende høring over forslag til lov om ændring af dyrevelfærdsloven. Der henvises til § i høringsbrevet med beskrivelse af de forslåede ændringer.

Ad § 1, nr. 1 – Rådgivningsbesøg ved høj dødelighed

1. Overordnet støtte til lovforslaget

DDD hilser initiativet om at styrke dyrevelfærden gennem rådgivningsbesøg velkommen. Det bør nedfældes i lovteksten, at rådgivningsbesøgene skal foretages af dyrlæger for at sikre fokus på dyresundhed, dyrevelfærd og medicinbrug, da disse er nødvendige parametre for at få den fulde effekt af forslaget. Andre faggrupper har ikke alle disse kompetencer. Dette tiltag er et vigtigt skridt mod at nedbringe dødeligheden i besætninger og sikre en højere standard for dyrevelfærd. Indsatsen vil kunne bidrage til forbedret management, som nævnt i lovforslaget, herunder fokus på faktorer som klovbeskæring og reduktion af aggression mellem dyr.

Specifikke kommentarer til dødelighed jf. bemærkninger til forslaget

- Det skal bemærkes, at der i bekendtgørelserne omkring sundhedsrådgivning i kvæg- og grisebesætninger er fastsat grænser for dødelighed, som anbefales anvendt for ikke at gøre lovgivningen unødigt kompliceret.

2. Grænseværdier for dødelighed og central dataindsamling

DDD anbefaler det indarbejdet i lovforslaget, at grænseværdierne for dødelighed skal fastsættes på et videnskabeligt grundlag og i tæt samarbejde med relevante faggrupper. Dette stemmer overens med forslaget om, at ministeren kan fastsætte grænseværdier for dødeligheden i besætninger. Indførelsen af centraliseret dataindsamling, som nævnt i § 15 a, er afgørende for at kunne overvåge og reagere rettidigt på uacceptable dødelighedsniveauer i besætninger uanset dyreart. DDD vil gerne opfordre til, at tiltagene tages i brug indenfor alle typer af besætninger og ikke kun fokuserer på so- og pattegrisdødelighed.

Viden om dødelighed er yderst central for at forbedre dyrevelfærden hos alle produktionsdyr. Hvis landmanden ikke er bekendt med, hvordan dødeligheden i hans produktion er i forhold til lignende produktionsbrug, og hvordan den udvikler sig over tid, er der stor risiko for, at han ikke tager de nødvendige initiativer for at nedbringe den. Derudover kan høj dødelighed være en central indikator i forbindelse med udvælgelse af produktionsdyrsbesætninger til kontrol af Fødevarestyrelsen. Dette er ikke muligt uden viden om niveauet af dødelighed i sammenlignelige besætninger.

3. Indberetningsfrekvens og handlingsplaner

Der bør fastsættes en klar indberetningsfrekvens for dødelighed, som tager højde for de forskellige dyrearters og aldersgruppers produktionscyklusser. Det bør fremgå, hvilken metode der skal bruges til at beregne dødeligheden for de forskellige dyrearter. Samtidig bør der etableres handlingsplaner for besætninger, der overskrider de fastsatte grænseværdier, således at de hurtigt kan implementere effektive løsninger. Det bør også præciseres, hvor lang tid en besætning har til at reducere en for høj dødelighed, samt hvilke konsekvenser manglende forbedringer vil medføre, jf. forslagets fokus på rådgivningsbesøg.

Specifikke kommentarer til rådgivningsbesøg målrettet dødelighed:

- Det er kun dyrlæger, som har de nødvendige kompetencer til at rådgive om dødelighed på et videnskabeligt niveau. Brug af fagpersoner (personer med landbrugsfaglig uddannelsesbaggrund) til rådgivning om dødelighed kan ikke anbefales, da de sjældent har den nødvendige akademiske baggrund. Rådgivning om dødelighed bør ske med baggrund i en videnskabelig udredning for at opnå den nødvendige effekt.
- Der bør fastsættes en tidsramme for, hvor hurtigt rådgiveren skal sende handleplan til både landmanden og til besætningsdyrlægen, hvis en sådan findes.

Ad § 1, nr. 2 - Uddannelseskrav for medarbejdere

4. Uddannelseskrav for medarbejdere

DDD ser positivt på indførelsen af et udvidet uddannelseskrav for alle medarbejdere, der arbejder med produktionsdyr, som foreslået i ændringerne til § 21, stk. 1. DDD mener, at uddannelsen bør varetages af dyrlæger, da dyrlæger som fagpersoner har den nødvendige ekspertise inden for dyrevelfærd og sygdomsforebyggelse herunder smittebeskyttelse. Dette vil sikre en høj faglig kvalitet i undervisningen og dermed fremme pattegrise- og so-overlevelse, som lovforslaget søger at understøtte.

DDD ser frem til, at et lignende krav bliver gældende for andre produktionsdyr, med specifikke kurser i forhold til det pågældende produktionsdyr, da dette i mange år har været en stor udfordring. Der ansættes medarbejdere uden de nødvendige kompetencer til at vurdere dyrenes velfærd, eller fra lande, hvor dyrevelfærd vurderes meget anderledes end i Danmark.

Specifikke kommentarer til uddannelseskrav til medarbejdere i so-hold:

- Hjemmel til at stille udvidede uddannelseskrav til alle typer produktionsdyrshold og ikke kun kvæg, grise, slagtekyllinger og æglæggere. Her tænkes også på fx dambrug, andet fjerkræhold som kalkuner samt fåre- og gedebesætninger.
- Omfanget af viden, som skal formidles under kurset, vil kræve min. 3 hele dages fuld undervisning.
- Formidlingen skal ske på sprog, som medarbejderne forstår i både tekst og tale. Der kommer ofte praktikanter og andre til Danmark, som ikke kan andet end hjemlandets sprog (fx fra Vietnam, Indien, Kina, Østeuropa).
- Præcisering af, hvilke medarbejdere det omfatter, og hvor mange timer de skal arbejde for at skulle have kurset. Her tænkes på, at unge efter skole, og flexjobberne, som arbejder ganske få timer, stadig bør have mulighed for at få arbejde i denne produktionsform.

Vi ser frem til at bidrage konstruktivt til den videre proces og står til rådighed med vores faglige viden i forhold til at implementere disse tiltag på en måde, der tilgodeser dyrevelfærden.

Med venlig hilsen,
Den Danske Dyrlægeforening (DDD)